

Hazai hírek

Sopron és Selmecebánya testvérvárosok

Történelmi és kulturális kapcsolatok

A Selmecebányát 1918. december közepén elhagyni kényszerülő akadémia háborúból visszatért mintegy háromszáz főnyi hallgatója – a tanulmányok folytatásához szükséges anyagok egy részét és könyvtárát szekerekkel, majd vonaton szállítva – Budapestre érkezett. Az akadémia elhelyezésének három hónapig tartó vitája után döntés született, melyet *Thumer Mihály*, Sopron polgármestere 1919. március 11-én jelentett be a város lakosságának: „A magyar kormány Selmecebánya megszállása által hontalanná vált Bányászati és Erdészeti Főiskolát Sopronba helyezi át.” A két ősi város szellemi és személyi összefonódásának kezdő dátumát tehát 1919. március 11-ben jelölhetjük meg. 1919. április 28-án 326 hallgató beiratkozásával megkezdődtek az előadások. A főiskola – később egyetem – professzorai és hallgatói a következő évtizedekben megtartották és ápolták a selmeci tanulmányi rendet, diákszokásokat és hagyományokat.

Selmecebányán szinte teljesen felszámolódott az ezüst és arany bányászata és a Csehszlovák állam a megszűnt akadémiai oktatást Brünne és Kassára telepítette át. A város évszázados meghatározó épületei kulturális műemlékké váltak, mint pl. az Óvár, az udvari kamara, a bányabíróház, a Leányvár, a klopacska és a volt akadémia palotái, építményei. A sokáig üresen álló, alig fenntartott létesítmények nagy részét az utolsó évtizedekben alapos műemléki rekonstrukcióval az eredeti formában építették újjá.

A kapcsolatok felvétele szempontjából a múzeumi és levéltári intézmények fennmaradása nagyon fontos volt. A Szlovák Bányászati Múzeum az egykori városi múzeum és az 1927-ben megnyílt Dionys Stur Bányászati Múzeum 1964. évi összevonásából keletkezett. Kiállításai a 120 ezret meghaladó tárgy őrzésével a több évszázados bányatechnikán túlmenően régészeti, néprajzi, kulturális és művészeti alkotásokat is bemutatnak a felsorolt épületekben. A felhagyott bányák bejárait, szabadtéri műhelyeit és föld alatti vágatait is egyre növekvő mértékben a látogatók elé tárják.

Szlovákia Központi Bányászati Levéltára 1950-ben jött létre. A bányászati, kohászati, erdészeti, geológiai és jogi dokumentumok több kilométer hosszban, a 15. századtól kezdve birtokolnak okleveleket, iratokat, térképeket – mindezek alapját főkamagrófi hivatal gazdag állománya képezi.

Csaknem egy évtizedig kellett várni a két város első kapcsolatára. *Selmecebánya 1927-ben átengedte Sopronnak* a főiskola öt híres professzora: Péch Antal, Zsigmondy Vilmos, Kerpely Antal, Litschauer Lajos, Cséti Ottó mellszobrát, melyeket a bányatorvényszék épületében őriztek. A szobrokat ünnepélyes keretek között a soproni főiskola előtti parkban helyezték el.

Az első világháború után az ősi város története és kultúrájának összefoglalása először a „Selmecebányaiak Évkönyve” című, Budapesten 1936-ban kiadott, díszes külsejű könyvben jelent meg. A kötet nemcsak a mindent megalapozó bányászat és erdészet múltjával foglalkozik, hanem bemutatja a 16. században alapított katolikus főgimnázium és evangélikus líceum történetét a polgárság zömét jelentő kereskedők, iparosok tevékenységét, a környék turistaéletét, a városról szóló költeményeket, novellákat, végül 232 selmeci, illetve a városban végzett személyiség fényképes életrajzát.

Selmecebánya és Sopron összefűződését kutatva feltétlenül meg kell említeni a *Faller családról*. A 17. század végén Bajoror-

szágból érkezett, az akkor alsó-magyarországinak nevezett terület bányáinál letelepedett család első tagja 1795-ben iratkozott be az akadémia, ahol összesen tizenkét Faller végzett 125 év alatt, bányász, kohász és erdész szakokon. Faller Gusztáv bányatanácsos, akadémiai tanár megírta az akadémia évszázados fennállásának emlékkönyvét (1770-1870), a mű 5373 hallgató nevét, hazáját és utolsó hivatali beosztását is feltüntette. A mű nélkülözhetetlen az akadémia történetének megismeréséhez.

A két város összefonódásának legnevesebb építője a Selmecen született Faller Jenő (1894-1966) bányamérnök, aki 1950-től Sopronban az egyetem docenseként dolgozott. Édesapja a selmeci bányakerület főorvosaként bejáratos volt a város otthonaiba is. Faller Jenő tökéletes német és szlovák nyelvtudásával gyakori látogatója volt a selmeci múzeumi és levéltári egységeknek. A szlovák intézmények nagy tisztelettel fogadták, felismerve, hogy a város bányászatának, épületeinek, kultúrájának részletekig menő legjobb ismerője.

Faller Jenő irodalmi tevékenysége a bibliográfiája szerint 340 könyv, könyvrészlet és folyóirat cikk. Soproni tartózkodása alatt 71 technikatörténeti cikket írt, közülük 40 tanulmány Selmecehez kapcsolódik. Bányabeli fűrásról, robbantásról, szállításról, világításról, bányagépekről, úgyszólván a bányászat valamennyi munkafázisáról szóló tanulmányain túlmenően visszaidézi a selmeci akadémia diákszokásokat, daloskönyveket, helytörténeti sajátosságok bemutatásával. A bányászat és a kultúra nagy személyiségei közül a Hell testvérek, Mikoviny Sámuel, Faller Gusztáv és Péch Antal életútját ismertette.

Faller Jenő 1957. október 13-án megnyitotta Sopronban, az Esterházy palotában a Központi Bányászati Múzeumot, 10 éven át selmeci muzeológusokat, levéltárosokat vendégként fogadhatott.

A város szlovák vezetői nagyszerű nemzetközi rendezvénnyel fordultak az akadémia múltja felé. Selmecebánya 1964 augusztusában ötnapos konferenciával ünnepelte meg a *Bányászati Akadémia alapításának 200. évfordulóját*. Számos külföldi egyetem küldöttei elismeréssel szóltak az akadémiairól, mely éveken át sugározta a bányászati tudományokat nemcsak Európának, de a tengerentúli világörökségnek is. Nagy látványosságot nyújtott a „Szalamander”, melyet mintegy százfőnyi, 1913 előtt végzett főiskolai hallgató ballagása vezetett be. Ez volt az első alkalom nagytömegű volt akadémikus újbóli selmeci megjelenésének. Selmecebánya bizonyítottan hatalmas nemzetközi értékét.

A Faller Jenő által beindított selmeci-soproni együttműködést a Bányászati Múzeum, majd az 1983-ban alapított Erdészeti Múzeum tovább folytatni és ápolni kívánta. A múzeum vezetői és munkatársai több alkalommal utaztak Selmecebányára a város megismerése céljából, majd a selmeci múzeum és levéltár vezetőivel kölcsönösen alkalmat találtak egymásnál kiállítások rendezésére. A selmeciek 1994-ben az akadémia fejlődéstörténetét, majd „Selmecebánya az UNESCO világörökség része” című kiállításukat mutatták be az Erdészeti Múzeumban.

1995 szeptemberében Selmecebánya központjában, a Szlovák Bányászati Múzeum Galériájában a soproni bányászati és erdészeti múzeumok közös rendezésében „Sopron, műemléki aranyéremmel kitüntetett város” címmel tárlatot nyitottak Lobenwein Tamás fotóművész színes képeiből. A bemutató időpontjában Selmecen ülésezett az Európa Tanács Koordinációs Csoportja, megünneplelve a Nemzetközi Európai Kultúra és Világörökség Napját. A nemzetközi kutatógárda kitűnőnek ítélte a soproni bemutatót, melyről a szlovák televízió

18 perces műsort is adott. A két városban rejlő adottságok között itt került szóba a testvérvárosi lehetőség.

A két város múzeumainak kölcsönös együttműködése tovább folytatódott, folytatódik; a mindenkor múzeumigazgatók számos kiállítás és tartalmas előadás szervezésével tartották fenn a két város elválaszthatatlanságát.

Az újjáéledő selmeci-soproni viszonyoknak jelentős szervezője volt a közgazdasági végzettségű és a Kassai Egyetem Bányamérnöki Karán docensi címet elnyert *Marian Lichner* (1949-2007) polgármester, akinek könyvei is megjelentek több ezer fotóval Selmecebányáról és környékéről.

Az első testvérvárosi szerződés terve 1999-ben készült el hét oldalon, magyar és szlovák nyelven. A tervezet a jól működő bányászati – erdészeti, múzeumi – levéltári és egyetemi együttműködést kívánta növelni városépítészeti, városgazdálkodási, műemlékvédelmi, kulturális és sport tevékenységek összehangolásával. A *Marian Lichner* és *Gimesi Szabolcs* polgármesterek tudomásával készült szerződés személyi és egészségügyi problémák miatt csak terv maradt.

A városi vezetők személyes találkozására 2006. március 7-én Sopronban került sor. *Marian Lichner* és *Walter Dezső* polgármesterek úgynevezett partnervárosi megállapodást írtak alá.

A szerződés megkötése

A lehetőség 2008-ban tért vissza a testvérvárosi kapcsolat létesítésére. Új személyek kerültek a polgármesterei székekbe.

Dr. Fodor Tamás Sopronban született, 56 éves, okl. faipari mérnöki képzettségét 1980-ban, az okl. mérnök-matematikus szakmémókit 1992-ben szerezte. Egyetemi docensként jelenleg is oktat. Német középfokú, orosz alapfokú nyelvvizsgával rendelkezik, de angolul is tárgyalóképes, hónapokat töltött amerikai tanulmányúton. Édesapja nyolc éven át a bányászati múzeum nyugdíjas foglalkoztatottja volt.

Mgr. Pavol Balžanka Selmecebányán született, 32 éves, egyetemi pszichológus végzettségű, a zólyomi erdészeti szakiskolában is oktatott. A selmeci munkaerő-gazdálkodási hivatal éléről választották polgármesterré. Angolul jól beszél. Édesapja kohómérnökként a helyi akkumulátorgyárnál dolgozik.

A legfontosabb tárgyalásra 2008. február 28-án került sor Sopronban. A Nyugat-Magyarországi Egyetem az Erdészeti Tanintézet alapításának 200. évfordulóján „Alma Mater” kiállítást rendezett az Erdészeti Múzeumban. A selmeci Bányászati Akadémián 1763 óta – tehát kezdettől fogva – oktatták a bányaművelés során biztosítványként, ill. a vízemelő és érc-előkészítő gépek hajtásához nélkülözhetetlen fa szakszerű termelését, de önálló intézményként I. Ferenc király 1807. december 17-én alapította az erdészeti intézetet, Henrik David Wilckens kinevezésével.

Fodor Tamás és Pavol Balžanka a szerződéseikkel

A két város közös múltjában gyökerező kapcsolattartás szentesítésére, a testvérvárosi szerződés ünnepélyes aláírására 2008. június 28-án, a soproni Városháza nagytermében került sor, a selmeci delegáció, a soproni országgyűlési és képviselő-testületi tagok, az egyetem vezetősége és a város története iránt érdeklődők előtt.

A himnuszok elhangzása után *Fodor Tamás* polgármester mondott köszöntőt, amit a következőkben foglalunk össze:

Selmec és Sopron történelmi fejlődésében sok a hasonlóság. Selmec 1245-ben kapott városi rangot, Sopron 1277-ben lett szabad királyi város. Az 1763-ban alapított Bányászati Akadémia 1919-ben Sopronba került, a mai Nyugat-Magyarországi Egyetem jogelődjének tekintendő. *Thurner Mihály*, a nagyhírű polgármester történelmi helyzetfelismerése és kitűnő szervezése adott új otthont a helyét kereső ősi iskolának. Az akadémia elődjét jelentő bányaiskola hírneves tanára, *Mikoviny Sámuel* nevét 1947 óta szép utca viseli a Lővérek alján. A kapcsolat akkor lesz igazán gyümölcsöző, ha az eddig is jól működő múzeumi-levéltári és egyetemi együttműködés a városok polgárai közötti kötődéssé bővül. A kulturális együttműködés, az ünnepi hetek kiaknázható lehetőségeket jelentenek. Mindkét város szép környezetben fekszik, így az idegenforgalom is nagyobb távlati esélyt kaphat. Végül megköszönte azok tevékenységét, akik eddig is együttműködtek a két város közelítésében.

Pavol Balžanka beszédében hangoztatta, hogy a szerződéssel új időszak kezdődik a két város történelmi kapcsolatainak ápolásában és az eddig elért eredmények növelésében.

Fodor Tamás felolvasta a hét pontból álló szerződés szövegét, melyet a megjelentek további terjesztés céljából, magyar és szlovák nyelven leírva kézhez kaptak.

A szerződés azon a meggyőződésen alapul, hogy a két város lakosai és intézményei közötti kapcsolatok elősegítik a határon átnyúló társadalmi és gazdasági együttműködést. Hozzájárul az 1763-ban Selmecebányán alapított akadémia hátrahagyott öröksége – az úgynevezett selmeci szellem – megőrzéséhez. Elősegíti az oktatási, kulturális és közművelődési intézmények közös tevékenységét. Támogatja az együttműködést a művészeteket, a sportot és az ifjúságot érintő kérdésekben. Megszervezi az idegenforgalmi események ismertetésében a média felületeken egymás rendezvényeinek népszerűsítését. Lehetővé teszi utaztatások révén is, hogy a városok lakói egymást személyesen is megismerhessék.

A rendezvény az egyetemi ifjúság selmeci eredetű dalainak éneklésével és a Bányászshimnusszal ért véget. A továbbiakban városaink polgárain múlik, hogyan használják ki a testvérvároság nyújtotta lehetőségeket.

Molnár László

Erőmű Fórum

Igen nagy hazai és nemzetközi szakmai érdeklődés mellett került sor 2008. május 22-23-án Balatonalmádiban, a Hotel Ramada nagytermében a *Nemzetközi Erőmű Fórumra*, amit a Magyar Energetikai Társaság (MET) rendezett.

Az első nap fő témája „A magyar villamosenergia-termelés regionális környezete”, míg a másodiké az „EU-törekvések az üvegházhatás csökkentésére” volt. Az első napon 11 (ebből 3 külföldi), a másodikon 8 előadás hangzott el. A Fórum második napján tartott előadást *dr. Hom János* „Hazai energetikai természeti erőforrásaink” címmel.

A Fórum előadásai megtekinthetők a MET honlapján: www.met.mtesz.hu

HJ-PT

Erőmű-beruházás

Több éves előkészület után 2008. április 6-án, Vásárosnaményban ünnepélyes keretek között helyezték el a 136 millió eurós tervezett beruházással megvalósuló, 230 MW-os, kombinált ciklusú gázturbinás „Heller Erőmű” alapkövét.

Az alapkövet *dr. Veres János* pénzügyminiszter, valamint a beruházó Kárpát Energo Zrt. tulajdonosai nevében *dr. Kocsis István*, az MVM Zrt. vezérigazgatója és *dr. Kapolyi László*, a System Consulting Zrt. elnök-vezérigazgatója helyezték el.

A beruházás tervezett befejezési ideje 2009. december 31., így az erőmű 2010-ben kezdhet termelni. A jó hatásfokú, korszerű erőmű a gazdaságos termelés mellett hozzájárul a magyar villamosenergia-rendszer hatékonyabb szabályozásához.

Világgazdaság

Dr. Horn János

Gázt nyomnának Magyarország alá?

Magyarország földtani adottságai miatt kiválóan alkalmas a szén-dioxid tárolására: eljöhét az idő, amikor a hazai gáztárolókban erőműveink CO₂-kibocsátását raktározzuk, és melléktermékként kőolajhoz és metánhoz jutunk.

Szakértők egyre inkább egyetértenek, hogy napjainkban a kezdődő globális felmelegedés tanúi lehetünk, ami súlyos következményekkel járhat az emberiség és az egész földi élővilág számára. Az is egyre nyilvánvalóbb, hogy a klímaváltozást nagyban gyorsítja az emberi tevékenység, elsősorban a széndioxid kibocsátásával. A CO₂ visszafogása stratégiai cél lett az egész világon, ami a levegőbe jutó gáz lekötését, föld alá sajtólasát is jelentheti. Elsődleges vizsgálatok azt bizonyítják, hogy Magyarországon komoly földtani kapacitások állnak rendelkezésre a szén-dioxid hosszú távú, biztonságos tárolására.

Az egyre szigorúbb csökkentési kötelezettségek miatt és a kiosztott szén-dioxid-kibocsátási kvóták adásvételével a vállalatok és a kormányok egyre inkább érdekeltté válnak, hogy akár milliárdokat költsenek az eljárásra. A CO₂ föld alá sajtólasának magyar és nemzetközi lehetőségeiről, várható gazdasági hasznáról *Szabados Gáborral*, a Magyar Bányászati és Földtani Hivatal (MBFH) elnökével és *Katona Gábor* elnök-helyetttel beszélgetett a *Figyelő munkatársa*.

Magyarországon – elsők között a világon – már az 1970-es években alkalmazták a szén-dioxid ipari méretű földbe préselését kőolaj bányászathoz. Ha egy lelőhelyen már kitermelték a nyersanyag nagy részét, a tárolómedencében csökken a nyomás, a maradék nyersanyag kinyerése nehezebbé, gazdaságtalanná válik. A CO₂ ún. serkentő besajtólasa gyakorlatilag „kipréseli”, a felszínre hajtja a maradék szénhidrogéneket.

Mintegy tíz éve merült fel – először Norvégiában és Nagy-Britanniában –, hogy kimerült szénhidrogén-tárolókba ipari módszerekkel sajtólják vissza a szén-dioxidot. Szabados Gábor szerint a visszasajtólas megoldható, a technika is rendelkezésre áll, és akár száz évre megoldhatjuk vele a nagy erőművek „szennyezésmentes” működtetését. Az unió komolyan tervez vele, irányelvet készül megfogalmazni a gyakorlati megvalósításról.

Magyarország különlegesen jó földtani adottságokkal rendelkezik a tárolásra, ami három geológiai környezetben történhet. Kimerült kőolaj- és földgázlelőhelyek: leginkább a szivacsos szerkezetű, nagy átjárhatóságú kőzettestek, amelyeket kis átjárhatóságú „záróréteg” fed. További előnye, hogy a geológiai viszonyok a korábbi – szénhidrogének után folytatott – kutatások eredményeként igen jól ismertek, és a meglévő létesítmények egy része felhasználható a CO₂ besajtólasára. Egyes kimerült kőolajtelepeken a bepréslt szén-

dioxid segítségével további, más módszerekkel nem kinyerhető kőolajhoz is juthatunk.

A gazdaságosan már nem hasznosítható széntelepek is kiváló „CO₂-temető”: a szén nagy fajlagos felülete miatt könnyen meg tudja kötni felületén a szén-dioxidot, és egészen nagy nyomás és hőmérséklet alatt is képes megtartani. Nem mellékesen, a besajtolt CO₂ képes kiszorítani a szén felületén addig raktározott metánt: az így kinyert gáz mennyisége 60-600 millió köbméterre tehető.

A legnagyobb tároló potenciált a mélyben fekvő sós vizes rétegek (aquiferek) jelentik. Ezek porózus, sós vizet tartalmazó kőzetek, amelyek az ivóvíztárolóknál mélyebben, azoktól elszigetelve helyezkednek el.

Jelenleg összesen 5-6 milliárd köbméter gázt tudunk tárolni, és a kapacitás még bővíthető. A hazai erőművek kibocsátását tehát évtizedekre el tudnánk nyeletni a földben, ami a kvótakereskedelemnek köszönhetően a jövőben milliárdos bevételt jelenthet. Ma tíz olyan üzemet támogat az állam, amely meglévő erőművek környékén kutatja a föld alatti CO₂-tárolás lehetőségeit.

A gáz föld alá sajtólasára tehát adott a lehetőség, politikai döntés és kedvező gazdasági környezet kell ahhoz, hogy megindulhasson. A jövőben akár az is elképzelhető, hogy Magyarország tárolókapacitását nem földgáz, hanem CO₂ elhelyezésére használjuk majd fel attól függően, hogy melyik a „jobb üzlet”. Bár hazánk tárolóképessége jelentős, az nem fordulhat elő, hogy mi leszünk a világ gáztemetője, vagyis hogy külföldről jelentős mennyiségű szén-dioxidot szállítanának magyar tározókba. A lehetőséggel hazai méretekben kell foglalkozni – mondják a szakemberek.

Elképzelhető, sőt valószínű, hogy az észak-európai államok – Norvégiával az élen – hatalmas üzletet fognak a széndioxid köré szervezni. Az északi tengereken működő óriási platformok felépítése és működtetése hihetetlenül nagy összegeket emészt fel. Ha kifognak a szénhidrogénkészletek, amelyek fölé telepítették, ezeket a monstroomokat nem éri meg átköltöztetni, lebontani pedig anyagi csőd lenne. Ott maradnak viszont alattuk a kiürült kőolaj- és földgáztelepek, azaz a tökéletes szén-dioxid csapdák, amelyeket kiválóan hasznosíthatnak. Nagyon leegyszerűsítve: amelyik csövön korábban az olajat és a gázt pumpálták Európa országaiba, azon érkehet vissza a szén-dioxid a föld alá.

A bányászati szakemberek szerint a CO₂ föld alatti tárolása elméletben nem jár kockázattal, a gyakorlatban viszont folyamatos ellenőrzésre van szükség, monitoring rendszert kell kiépíteni a tárolók közelében. A szén-dioxid ugyanis a levegőnél nehezebb, szivárgás esetén kitöltené a völgyeket, a mélyebben fekvő területeket, a pincéket, és már háromszázalékos koncentrációban halált okoz.

Alapvető fontosságú tehát a megfelelő, biztonságos technika kidolgozása, mielőtt nagy mennyiségben kezdjük el föld alá sajtólni a gázt. A tervezett tározókban uralkodó nyomás ugyanis lényegesen nagyobb a már kipróbált, serkentő visszasajtólas után fellépő nyomásnál. És hogy ideális esetben meddig maradhat a szén-dioxid a föld alatt? Gyakorlatilag korlátlan ideig. Addig, amíg ki nem engedjük, amíg nem találunk olyan területet, ahol gazdaságosan hasznosítani tudjuk. Sikeres kísérletek folynak már ma arról, miként lehet a CO₂-ből metanolt, vagyis üzemanyagot készíteni

Forrás: Figyelőnet 2008. június 16.

CSJ

Könyvismertető

Egy elfeledett könyv újbóli kiadása
(ifj. Krúg Lajos: *Tüzek a végeken, Selmectől – Sopronig*)

1930-ban két kiadásban hagyta el a soproni nyomdát az akkori soproni Bánya- és Erdőmérnöki Főiskola ifjúsága által közkedvelt könyv, a „Tüzek a végeken”. A vonzó és nemes pátosszal megírt mű egycsapásra hírnevet szerzett a Főiskola egykori növendékének, a volt erdőmérnök hallgatónak, a későbbi írónak és költőnek, Missuray-Krúg Lajosnak.

Az ő könyve az első hiteles krónikája volt az 1918-1922-es évek sorsdöntő időszakának. Mint az események résztvevője, megírta a szeretett Alma Mater Selmecbányáról való menekülését, a hontalan bolyongás keserűségét. A nyugat-magyarországi felkelő harcokról is elsőnek számolt be a könyv hasábjain. Örök emléket állított művében az ágfalvi csatában (1921. szeptember 8.) hősi halált halt *Machatsek Gyula* erdőmérnök és *Szechányi Elemér* bányamérnök hallgatónak. Minden szépítés nélkül, időrendben és hitelesen örökítette meg azokat az eseményeket, amelyek a másfél hónapig tartó felkelő harcoktól egészen Sopron aranynapjáig (1921. december 14.) és a város hivatalos átadásáig tartottak.

Művében ott sorakoznak a kor közszereplői is: a politikusok, a szeretett professzorok, a hallgatók és a jó barátok – mind-mind név szerint. *Missuray-Krúg* művében felhasználta a hiteles okmányokat, a korabeli sajtó híradásait. Tíz évvel a sorsdöntő események után, mint emlékébresztő felrázta a kor közvéleményét. A magyar ifjúság hősiesség helytállása Sopron és környéke megmentéséhez vezetett. Soha ne feledkezzünk meg áldozatokról! Nemes cselekedetük, hazaszeretetük örök példa

legyen a késői utódok előtt! *Missuray-Krúg* művét a bátor igazmondás, a szemtanú hitelessége jellemzi. Könyvét az érdeklődő olvasó nem tudja letenni. Sorai majd nyolcvan év után is rabul ejtik lelki és érzelmi világunkat. Jó szívvel ajánljuk olvasásra mindannak, akit a magyar történelem e kevésbé ismert szelete érdekel, s aki számára nem közömbös, hogyan alakult egy város és vidékének sorsa. A könyv nem hiányozhat egyetlen egyetemi polgár és hallgató könyvespolcáról sem. Ott legyen ez a kiadvány Soprontól Miskolcig, Dunatújvárostól Székesfehérvárig a maga méltó helyén! Krúg könyve az évtizedek múlásával elérhetetlenné vált; az idősebb nemzedék féltve őrzött kincse lett. Az újabb generációk már csak hírből ismerték, de kézbe talán soha nem vették az író munkáját.

78 évvel a mű megjelenését követően, többszöri sikertelen kiadási próbálkozások után, 2008-ban meg fog jelenni a legendás mű hasonmás kiadása. Ezzel a kiadvánnyal is tisztelgünk az önálló magyar erdészeti felsőoktatás bicentenáriuma előtt.

ifj. Sarkady Sándor
könyvtári főigazgató NyME Központi Könyvtár

A könyv előjegyezhető, megrendelhető
a selmec@st-selmec.hu e-mail címen vagy
telefonon: Bán Imre 30/5407281.

h+s
Hutter+Schrantz
Hungária Kft.

Termékeink:

- Feszítőperemes fém és műanyag rosták
  - Műanyag rosta/rendszerek
(CLIP-TEC, UNIPLANK, UNISTEP
Vibro-Elastic, Síkrosta)
  - Hárfa rosták, préshegesztett rosták, perforált lemezek
  - Ipari drótszövet (vibrátor fonatok) osztályozó gépekhez, magas kopás- és rezgésálló rugóacélból, rozsdamentes kivitelben is
  - Allgauer szitabetétek javítása, felújítása
  - Hullámrácsok tetszőleges rácsosztással, jól hegeszthető anyagból, rozsdamentes kivitelben is
  - Műszaki szövetek, szitaszövetek 0,04 mm-től rozsdamentes, rugóacél, horganyzott és szénacél anyagokból
  - Szűnyoghálók szélein szegett, szőtt kivitelben (barna, fehér, szürke, zöld színekben; 1,0; 1,2; 1,5 m széles tekercsekben)
  - Vadhálók tűzi horganyzott kivitelben
  - Kerítés elemek, kerítésmezők
3000 Hatvan-Nagyombos
- Tel./Fax: 06-37/341-231; Közvetlen faxszám: 06-37/540-035
Mobil: 06-20/3131-612
E-mail: hutter@h-s.hu Weboldalunk: www.h-s.hu